

Так світ здригається!.. А в нашому дворі
Узірне листя падає лірично.
Лаштуємо причілок і горище,
Доріжку цементуєм до воріт.

І думаєм, і думаєм... Так світ
Здригається!.. Двигтять В'єтнам, Єгипет...
Гарячий день, води б з криниці випить
І працювати, хай ручаями — піт.

Над клубом гучномовець. Скільки змін
На білім світі!.. Слухаєм, працюєм.
Дитячко, листячко збираючи, тупцює...
Ханой у траурі. Товариш Хо Ши Мін...

Боліло серце в чоловіка. За народ,
За землю зранену... Говорим
І дивимось, як небом неозорим —
Літак у високості. Там пілот.

І в нашого сусіда льотчик син,
Бува, листи приносить листоноша...
Так світ здригається!.. Дитячий кошик
По дужку повен золотих листин.

1971

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

